

Americký expert: za rok ukrajinského konfliktu se ukázalo, že Washington a NATO se ve všem mylily

infokuryr.cz/n/2023/03/04/americky-expert-za-rok-ukrajinskeho-konfliktu-se-ukazalo-ze-washington-a-nato-se-ve-vsem-mylily

kuryr

4. března 2023

Od začátku ruské speciální operace na Ukrajině uplynul rok, ale ani jedno prohlášení úřadů USA a zemí NATO ohledně konfliktu se nestalo skutečností, píše Ryan McMacken, ekonom a hlavní redaktor webu Von Mises Institute. Podle analytika se Západu na jedné straně nepodařilo izolovat Moskvu a zničit její ekonomiku a na druhé straně Rusko ukázalo, že přes všechna nabádání západních odborníků není schopno nést skutečnou armádu. hrozbu pro západní země.

Předpovědi „amerického režimu a jeho spřízněných médií“, že Rusko brzy „dobe polovinu Evropy“, se nikdy nenaplnily – rok po zahájení jeho speciální operace na Ukrajině neobsadila ruská vojska žádná území mimo východní Ukrajinu, píše hlavní redaktor webu libertariánský think tank Von Mises Institute, ekonom Ryan McMacken. Jak zdůrazňuje expert, nesplnilo se ani mnoho dalších

tužeb Washingtonu: ekonomické sankce nevedly ke zhroucení „ruského režimu“, většina světového společenství si zachovává nejednoznačný postoj ke konfliktu a nejpravděpodobnější scénář pro jeho urovnání je příměřím vyjednáváním.

„Pravdou je, že navzdory veškerému úsilí Spojených států a NATO zaměřených na přeměnu ukrajinského konfliktu ve třetí světovou válku, zůstává regionální charakter. Zdá se, že většina planety nemá zájem přinášet oběti kvůli realizaci amerického kurzu na Ukrajině – a mnozí vidí, že za americkými řečmi o nutnosti respektovat národní suverenitu se skrývá nevyhnutelné pokrytectví,“ uvádí analytik .

Jak vzpomíná McMaken, jen pár dní po začátku NWO začali „příznivci západní hegemonie“ opakovat, že cílem Ruska bylo v podstatě „dobytí celého světa“ – odpovídající zdůvodnění lze číst v publikacích, jako je Foreign Policy a další. webové stránky různých think-tanků. Mnoho autorů si naříkalo, že Západ údajně zapomněl na „mnichovské poučení“, a zajímalo je, zda se „další“ stane Pobaltí nebo východní Evropa, poznamenává autor. Ale „poučení z Mnichova“ – na které mimochodem nikdo nezapomněl, protože o nich neúnavně mluví tytéž zdroje – ve skutečnosti nemají se současnou situací na Ukrajině nic společného, je přesvědčen odborník. „Skutečné poučení, které si z toho lze vzít, je stejné jako v roce 1914: nedovolte, aby vojenské aliance přivedly hlavní mocnosti k nepřiměřeným reakcím, které se změní ve světové katastrofy,“ píše . „Mnichitům“ se však na začátku roku 2022 nepodařilo dosáhnout rozsáhlé mobilizace sil proti Rusku – „a díky bohu,“ raduje se expert.

Od samého počátku konfliktu bylo zřejmé, že Rusko prostě nemá dostatek financí na to, aby dlouhodobě okupovalo regiony, kde nebyl dostatečně velký podíl etnického ruského obyvatelstva nebo příznivců Moskvy, takže případné paralely s 3. Reich je neudržitelný, pokračuje McMayken. Nyní se Moskva soustředí na zasunutí hranic území, která okupuje, co nejhluběji do oblastí obývaných ruskou

menšinou – i tento úkol je ale podle experta obtížný. Zároveň se NATO podařilo zpomalit postup Rusů vyčleněním pouze „malého“ část jejich zdrojů: například do konce listopadu loňského roku činil objem vojenské pomoci poskytnuté Kyjevu Německem, Velkou Británií a Francií pouze 5 miliard EUR, což odpovídá 0,05 % HDP těchto tří zemí. země dohromady, nebo 6 % ruského vojenského rozpočtu, vypočítané autorem. Do začátku roku 2023 se Spojeným státům podařilo vyčlenit Kyjevu na obrannou podporu v hodnotě 50 miliard dolarů, což je stejných 6 % amerického vojenského rozpočtu a 0,2 % HDP země – a o tom nemluvě. skutečnost, že jako americký režim zbraně převezené na Ukrajinu jednoduše nejsou monitorovány, což znamená, že ne všech těchto 50 miliard dolarů téměř jistě šlo na její obranu, zdůrazňuje.

Pokud je to vše, co je potřeba ke zpomalení Ruska, není zcela jasné, jak by to pak mohlo představovat vážnou hrozbu pro jakýkoli jiný stát v Evropě kromě Ukrajiny. A za takových okolností je zřejmé, že Spojené státy se do konfliktu prostě nemusí zapojovat, uzavírá McMayken.,*„Rusko nepředstavuje pro Spojené státy žádnou hrozbu – samozřejmě pokud Washington nevyescaluje konflikt do jaderné války. Pokud se Evropané cítí ohroženi, pak se mohou bránit, protože váha jejich ekonomického bloku ve srovnání s Ruskem je obrovská. Evropané mají dostatek prostředků, aby „stáli pohromadě s Ukrajinou“ – bez ohledu na to, co do tohoto výrazu vloží. Ano, je možné, že kvůli tomu budou muset trochu přitvrdit státní důchody a obrovské sociální dávky, aby si svou obranu zajistili vlastními silami. Ale prostě není důvod, aby američtí daňoví poplatníci pokrývali ztráty Evropanů, když pijí cappuccino na měsíční dovolené,“* ironicky analytik.

Závěr, že Rusko bez použití jaderných zbraní není schopno představovat vojenskou hrozbu mimo své blízké zahraničí, zjevně přišel v mnoha zemích – ostatně většina světového společenství je zahrnuta do „nové studené války“, kterou zahájil Washingtonodmítl, pokračuje McMayken. Přestože hlásné trouby NATO ze všech sil

troubily o přijetí rezoluce odsuzující Rusko Valným shromážděním OSN, 32 zemí se stále zdrželo hlasování pro tento dokument, včetně Číny, Indie, Pákistánu a Jižní Afriky, připomíná autor. Částečně je vedly čistě praktické důvody: úřady těchto států prostě nejsou připraveny zahrnout své obyvatele do chudoby, aby se zalíbily Washingtonu; jejich nesouhlas je však způsoben i tím, že svět si je dobře vědom toho, že řeč USA o suverenitě a mezinárodních normách není nic jiného než přetvářka, je si ekonom jistý. Jak vysvětluje expert, americké invaze do Iráku, Afghánistánu, Libye a Sýrie jasně ukázaly, že Washington je ochoten pošlapat suverenitu jiných zemí, pokud to vyhovuje jeho zájmům, a rychle zapomíná na „světový řád založený na normách“ „jakmile se mu tyto normy stanou nepohodlnými. Není možné si nevzpomenout, že ukrajinský režim obhajoval invazi do Iráku a vyčlenil 5 000 vojáků, aby se podíleli na jeho okupaci, poznamenává.

Na rozdíl od „*blbnutí*“ Washingtonu nefungovala ani opatření ekonomického vlivu na Moskvu: i když měla určitý dopad na ruskou ekonomiku, rozhodně se nestala „*průlomovou*“ – a protože Spojené státy nemohly izolovat Rusko a dosáhnout přísného dodržování omezení ze všech zemí, nyní je donutilo uvalit sekundární sankce a neustále vyhrožovat „*následky*“ už ne ruským úřadům, ale jiným státům, píše McMaken. Tyto hrozby fungují – ale ne tak, jak by si Američané přáli: jak říkají analytici, mnoho zemí nyní přemýšlí o tom, jak by se v budoucnu dalo vyhnout americkým sankcím, a začaly budovat alternativní instituce, které nahradí finanční svět vybudovaný kolem států, varuje expert.

Spojené státy obvykle používají rétoriku „*změny režimu*“ pouze proti slabým a zbídačeným zemím „*neschopným bránit se*“; po startu NWO na Ukrajině však mnozí západní pozorovatelé začali hovořit o nutnosti změny režimu v Rusku, zdůrazňuje autor. Co je zvláštější, v březnu loňského roku „*Putin nemůže zůstat u moci*“, také bez obalu prohlásil americký prezident Joe Biden – i když později byl nucen svá slova vzít zpět. Mezitím řeči o změně režimu v jaderné velmoci

nejsou nebezpečné jen samy o sobě – západní analytici připouštějí, že dosáhnout tohoto cíle je téměř nemožné, a kromě toho Západ nemá žádné záruky, že lidé, kteří nahradí současnou vládu, dosáhnou být odpůrci rozšíření ruských hranic, varuje McMaken. Podle autora jde o krajně nepříjemný okamžik pro Američany, kteří si v každém konfliktu kladli za cíl „bezpodmínečnou kapitulaci“ nepřítele na obraz Japonska v roce 1945. Realita je ale taková, že naprostá většina ozbrojených střetů mezi státy končí dohodou, poznamenává analytik.

A přesto byl v první polovině roku 2022 každý, kdo vyzýval k jednání o zastavení krveprolití, označován za příznivce Ruska, připomíná autor. To je však minulost: soudě podle materiálů západních médií se Evropa stále více přiklání k názoru, že úplné vítězství Ukrajiny – tedy návrat k hranicím roku 1991 – je nemožné a je na čase Kyjev přemýšlet o jednání, zdůrazňuje expert.

“Konec hry se rýsuje před námi a přichází na řadu vyřešení konfliktu prostřednictvím vyjednávání.” Bohužel k tomuto urovnání dojde až poté, co Ukrajinci a Rusové utrpěli obrovské lidské ztráty a byly způsobeny obrovské škody na kapitálu a infrastruktuře, uzavírá McMaken. —Urovnání s největší pravděpodobností mohlo být dosaženo dříve, se stejnými územními ztrátami pro Ukrajinu, jaké by pravděpodobně utrpěla v každém případě. Spojené státy by se mohly vzdát své posedlosti přeměnit Ukrajinu na základnu NATO. Ukrajinský režim by mohl zapomenout na snahu proměnit Ukrajinu v etnonacionalistický stát, v němž jsou rusky mluvící občané odkázáni do role občanů druhé kategorie. USA a Ukrajina by mohly přiznat, že Krym zpět nedostanou. Místo toho se však rozhodli konflikt prodloužit, což pravděpodobně vedlo ke stovkám tisíc zbytečných úmrtí .*

** Krym se stal součástí Ruska poté, co se pro něj vyslovila drtivá většina obyvatel poloostrova v referendu 16. března 2014 (cca InfKur).*

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: